

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Toleti S. R. E. Cardinalis Summa Casuum
Conscientiæ, Sive De Instructione Sacerdotum Lib. VII**

**Toledo, Francisco de
Coloniæ Agrippinæ**

6. De impedimento criminis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40916

propinquiori ex altera parte. Aduerte autem, quod diximus, vsque ad quartum gradum tantum esse prohibitum matrimonium, esse intelligendum de linea transuersali: nam in recta linea numquam licet, nec valet matrimonium in gradu remotissimo, vt tenet Sylu. cum communiori sententia; quamuis vix contingat matrimonium propter breuitatem vitæ.

De impedimento criminis.

CAPVT VI.

CRimen, quod impedit matrimonium, est adulterium, & homicidium, & vnum alteri mistum. Hoc autem cōtingit in quatuor casibus.

Primus est, cum vnus coniugum conuenit cum altero, vt occidant alterum coniugum, vt possint inter se contrahere, tunc, si occidant, illi non possunt contrahere. Vbi nota, quod non sat est velle occidere, sed debet esse realis occisio; nec adhuc ista sufficit, sed opus est, vt intentione hac occidant, id est, vt contrahant: quamuis Caiet. ver. matrimonium, dicat sufficere occisionem; sed communis opinio tenet, requiri quod fiat ab vtroque, vel ab vno altero, consentiente, & hac intentione. Iste casus habetur c. laudabilem, de conuersione infidel. Et procedit hoc impedimentum, quamuis coniux occidat coniugem infidelem, vel occidere faciat, vt conuertatur ad fidem, & contrahat eum fideli: tunc enim non potest cum criminis consorte contrahere.

Secundus est, cum vnus coniugum occidit alterum, per se, vel alterum, vt contrahat cum adultero; quamuis adulter non sit consors, aut confcius criminis: similiter si adulter occidat vnum coniugum, vt contrahat cum altero, & hoc ignorante. Vbi nota, quod requiritur occisio cum hæc intentione, contra Caiet. tunc non potest esse matrimonium, vt habetur c. super hoc, de eo, qui pol. per adult. Aduerte, esse casum distinctum a præcedente: in priori enim, nõ interuenit copula adulteri, sed occisio ex pacto vtriusque; in posteriori verò requiritur copula, & tunc sufficit quod adulter, vel adultera occidat, etiam altero ignorante.

Tertius casus est, cum vnus coniugum committit adulterium promittit ei, cum quo adulteratur, se contracturum post

obitum

obitum conjugis. Quando ergo intercedit promissio matrimonij inter adulterum, & adulteram, cum copula, siue antecedenti, siue consequenti promissionem, tunc est impedimentū, vt contrahere nequeant; vt habetur de eo, qui dux. vxor. quam polluit, & c. significasti.

Quartus casus est, cū vnus coniugum, qui per verba de presenti contraxerunt, matrimonium cum alio contrahit etiam de presenti, & habent copulam, tunc etiam, mortuo priori coniuge, isti non possunt contrahere. Sed aduerte, quod sunt duæ conditiones necessariae, vt sit hoc impedimentum.

Prima est, vt intercedat, vel intercesserit copula cum secunda, aliàs, non est impedimentum.

Secundum est, quod vterque sit conscius criminis: si enim alter ignorabat esse coniugatū, tunc non est impedimentum. Habetur hic casus, c. propositum: & cap. veniens, de eo, qui dixit, quam polluit per adulter. continetur impedimentum hoc criminis. Et hæc satis de hoc.

De impedimento disparitatis cultus.

CAPVT VII.

Quatuor sunt notanda circa impedimenti huius intelligentiam.

Primum est, non baptizatus non potest contrahere cum baptizata; nec non baptizata cum baptizato; & si contrahant, nullum est matrimonium, 28. quæst. 1. can. Caue. Quamuis autem non baptizatus, seu baptizata sint Catholici, & fidem habeant, adhuc non est matrimonium, vt tenent doctores; vnde, cum hæretico, vel hæretica, aut apostata, vel excommunicata, peccatum esset contrahere, tamen tenet matrimonium, vt habet Glossa communiter recepta, cap. non oportet. 28. quæst. 1. vnde fit, quod, si vnus fidelium coniugum incidat in hæresim, vel ad infidelitatem conuertatur, non dissoluatur matrimonium, vt habetur c. quanto, de diuortijs.

Secundum est, quando infideles coniuges ad Christianismum conuertuntur, tunc in suo matrimonio debent perseuerare, quamuis contraxerint contra ius canonicum, dummodo non

do non